

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 11. 2014, č. j.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 11. 2014, č. j. **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 6. 10. 2014 byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“). Podkladem rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSSZ Hodonín ze dne 18. 9. 2014, podle kterého účastník řízení není invalidní, neboť nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 17. 10. 2014 doručené žalované dne 21. 10. 2014.

Napadeným rozhodnutí žalované ze dne 18. 11. 2014, č. j. byly námitky zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2014 bylo potvrzeno.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu dne 12. 1. 2015, citované rozhodnutí považoval za nesprávné vzhledem ke zdravotním obtížím, jimiž trpí a které konkretizoval. Dále uvedl, že posudkový lékař nepřihlížel na zhoršení kvality života, nezohlednil jeho celkovou výkonnost a snížení pracovní schopnosti. Na dokreslení zdravotních obtíží přiložil další lékařské zprávy. Vzhledem k nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu navrhl, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 12. 2. 2015 uvedla, že při svém rozhodování je vázána odborným lékařským posudkem, který ve věci zpracovala LPS ČSSZ pracoviště Brno dne 11. 11. 2014 a podle kterého se sice jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzovaného, zdravotní postižení odpovídá kapitole XV, oddíl B, položka 6 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti však byla stanovena 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila o 10 % na celkovou míru 30 %. Nejednalo se proto o invaliditu dle ust. § 39 odst. 1 a odst. 2 zdp.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 5. 5. 2015. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání z vyšetření jmenovaného PK došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se souběhem více zdravotních postižení, přičemž za rozhodující příčinu byl zvolen stav po prostatektomii pro karcinom s následnou močovou inkontinencí. Z geneze zdravotních potíží bylo prokázáno, že v říjnu roku 2013 byl uznán dočasně práce neschopným (profese s převažující praxí soustružníka v posledních deseti letech) před operací pravého zápěstí, dále podstoupil v květnu roku 2014 onkologickou operaci, byl v ambulantní péči ortopedie, neurologie, urologie a kardiologie. K doléčení zdravotních postižení byla posudkem prvoinstančního lékaře opakovaně prodloužena podpůrná doba a nebyla uznána invalidita v žádném stupni s tím, že podle posudku OSSZ ze dne 18. 9. 2014 ještě nešlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Podle posudku námitkové agendy ČSSZ ze dne 11. 11. 2014 pokles pracovní schopnosti nedosahoval ani prvního stupně invalidity a činil 30 %. Po vlastním šetření při jednání PK zjistila, že u jmenovaného jde o souběh více zdravotních postižení – rámcově stejné funkční závažnosti, které ve svém důsledku omezují jeho pracovní schopnost. Po stránce onkologického onemocnění prostaty jde o stabilizovaný stav bez lokální nebo vzdálené progresy, ale s přetrvávající močovou inkontinencí, která se podle anamnestických údajů zvyrazňuje při fyzickém zatížení, používání inkontinenčních pomůcek je tak dosud trvalé a některé denní aktivity jsou omezené, kardiopulmonálně je kompenzován, prodělaný infarkt spodní stěny srdeční byl řešen angioplastikou s dobrým efektem, takže fyzickou zátěž vyplývající z dosavadního zaměstnání dlouhodobě dobře toleroval bez anginózních obtíží. Trvá ale nutnost vyloučení jednostranné přetěžování nadlimitní jednorázovou fyzickou aktivitou v prostředí tepelně nevhodném a výrazně stresujícím. V popředí subjektivních obtíží je omezení funkce pravého zápěstí a bolestivost levého zápěstí a ruky, které ho limitují ve výkonu stávající výdělečné činnosti. Objektivně je zápěstí vpravo nepohyblivé a omezena je

i funkce základního kloubu palce, pohyb zde v krajních polohách doprovází bolestivost. Na levé horní končetině byl zjištěn syndrom karpálního tunelu s útlakem středního nervu, které se projevuje brněním prstů ruky, kloubní funkce jsou zde zachovány. Na dolních končetinách nebyla zjištěna porucha kloubních funkcí ani výpadová neurologická symptomatologie. Na páteři byla zjištěna porucha dynamiky lehkého až středního stupně, při objektivizovaných degenerativních změnách bederního úseku páteře. Postižení nervových struktur končetin v souvislosti s páteřním onemocněním prokázáno nebylo. Na smyslové postižení je posuzovaný dobře adaptován, orientuje se v prostoru a v klidném prostředí i běžně komunikuje. Rozhodující zdravotní postižení bylo podřazeno pod kapitolu XVI oddíl A položka 9 s odkazem na položku 8 písm. b) stejného oddílu a kapitoly a činí 30 %. Horní hranice procentního rozmezí (20 až 30 %) byla stanovena s ohledem na kvalifikační potenciál a celoživotní dělnickou praxi. Se zřetelem k ostatním zdravotním postižením bylo zvýšeno hodnocení o celých 10 % podle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky, takže celkově činí míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp se vznikem ode dne 19. 8. 2014 (urologický nález).

Vůči samotnému posudku žalobce při jednání u Krajského soudu v Brně dne 29. 5. 2015 nevznesl námitky, plně se ztotožnil s učiněným posudkovým závěrem.

Zástupkyně žalované při jednání s ohledem na provedené dokazování ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

Soud zhodnotil vypracovaný posudek PK MPSV ČR v Brně jako objektivní, úplný, přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Posudková komise vzala v úvahu časový průběh, charakter a rozsah změn zdravotních postižení žalobce, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění, způsob léčby. Mimo zdravotní dokumentaci uvedenou v posudku vycházela i z objektivního šetření žalobce. Odlišný posudkový závěr v porovnání s posudkem ČSSZ pracoviště Brno ze dne 11. 11. 2014 byl odůvodněn zhodnocením souhrnu všech zdravotních postižení posuzovaného. Jednalo se o souběh více zdravotních potíží téměř stejně funkčně závažných, která ale ve svém důsledku vedou k prokazatelnému snížení celkové výkonnosti organismu, a tím i pracovní schopnosti, celoživotně fyzicky pracujícího posuzovaného ve věku 60 let. S ohledem na aktuální zdravotní stav a schopnost provádět běžné práce, i zapojit se tak do běžného denního života, bylo posudkové zhodnocení určeno mírou poklesu pracovní schopnosti 40 %. Při uvedeném zdravotním stavu byl jmenovaný schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Jednalo se o invaliditu I. stupně se vznikem ode dne 19. 8. 2014, kdy urologický nález konstatoval uspokojivý pooperační stav po onkologické stránce se stanovením hodnoty Gleasonova skóre. Současně byla potvrzena i přetrvávající inkontinence moči s celodenní nutností používání inkontinenčních pomůcek.

Na základě shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že přezkoumávané rozhodnutí žalované vykazuje vady spočívající v nesprávně zjištěném skutkovém stavu věci, proto ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí a vyslovil současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalované (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení zahrne žalovaná posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 5. 5. 2015, jímž žalobce byl uznán invalidním

I. stupněm podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp ode dne 19. 8. 2014, mezi podklady pro nové rozhodnutí (ust. § 78 odst. 6 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl úspěšný žalobce, náhradu nákladů řízení však neuplatnil, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. května 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová